

אמיר בן פורת: **כיצד נעשתה ישראל קפיטליסטית**. הוצאת פרדס 2011, עמ' 254

בן פורת מפרוץ את המיתוס שתחילתה של ישראל כפרויקט סוציאליסטי. כבר בראשית ימי המדינה החלו "הציונים-הסוציאליים" סטים בטיפוח תנאי קיום למודל הקפיטליסטי, כשהם מתרצים זאת בכוח הנסיבות שהעדיפו את תהליך בניו העם והמדינה. ניתוח מרתק, בעתו מדויק.

ספר החברה הערבית בישראל (4): אוכלוסיה, חברה, כלכלה. עורך: ראסם ח'מאיסי, עורך סטטיסטי: רמסיס גרא, הוצאת מכון ון ליר הקיבוץ המאוחד 2011, עמ' 271

שילוב נתונים ומידע על האוכלוסייה הערבית בישראל, שעיסוקו המרכזי הפעם, בסוגיה הדמוגרפית, משלל נקודות מבט.

אלזה לסקר-שילר, **פסנתרי הכחול**, עברית: נתן זך, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2011, עמ' 90

קובץ שירים, כולל איורים של לסקר

המלצות שתאון 77

שילר, הקדמה הכוללת שלושה שירים (שניים שהוקדשו למשוררת, ואחד בעקבות שיר שלה) ואחרית דבר מאת נתן זך. "אני רוח מדבריות שורפת, / הצטננתי ולבשתי דמות. / היכן השמש שתתיך אותי עד אין זהות; או הברק שינפץ אותי!" (צער העולם, עמ' 16).

שרון אס: **האוריום**, הוצאת מוסד ביאליק, סדרת כבר 2011, עמ' 94

"אמהות סהרוריות הולכות ברחובות / האחד בספטמבר. הדב בא והואב והכבש, כי היכן / היכן הילד? הושלך אל ההרים. מה עלי לעשות עם חיים שגלגלתי / בזהירות לחשים?" (7:58, 'צהריים, אש ללא צל', עמ' 22).

רות נצר: **ריסים**, הוצאת פרדס 2011, עמ' 146

"השמש שוקה במים / הקצף רוכב על שוט לבו / זורה פרוורי נרות / דגי גלים מצליפים מבט / קולעים חלה וחובה של מים / לקראת שבת" (לקראת שבת, עמ' 22).

בנימין שבילי: **ספריית הלב**, הוצאת זמורה ביתן, הקשרים, סדרת מסה קריטית 2011, עמ' 186

בנימין שבילי מוליך את הקורא במסע לירי בספרייתו האישית, הפיזית והנפשית. בין עבר להווה הוא משוטט דרך הספרים הראשונים שקרא בילדותו, דרך ברנר, דון קישוט, חכמי המזרח ותרוה מאוילה, שספרה מלווה אותו דרך ערי אירופה, בהווה הכתיבה.

לאה גולדברג, **ספר, טרט, מבחר שירים**, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2011, עמ' 224

לרגל שנת המאה להולדתה של גולדברג, נכללים יחדיו ספרו של גדעון טיקוצקי, **האור כשולי הענק**, המציג את יצירתה וחייה של המשוררת, מבחר שירים מייצג מתקופות שונות, וכן תקליטור של הסרט התיעודי "לאה גולדברג בחמישה בתיים", מאת יאיר קדר.

שלמה אלפנדרוי: **דמי לך**, הוצאת גוונים 2011, עמ' 158

רומן המתרחש בימי הפיגועים בירושלים. בפרוזה חסכונית וישירה ובפרקים קצרצרים, מתוארות אנקדוטות מחייהם של שאל המאושפו במחלקה סגורה, דורון שעברו רודף אותו, מיכל הכמהה לילד, ועוד.

אבי אליאס: **שבולל העצב השמיני**, הוצאת קשב 2011, עמ' 30

"תקתוק שעון הקוקיה / ומקור ציור בשעה עגולה. / טיפות ההרגעה ממסמרות אותי למיטת הברזל / רק שלא יעלו חלודה" (עמ' 21). ספר שיריו החמישי של אבי אליאס, כולל אחרית דבר שכתב אסא כשר.

איטואן טורצ'י: **שוער לילי**, מבחר שירים, מהדורה דו לשונית, מהונגריה: איתמר יעוז-קסט, הוצאת עקד, פרנסוס 2011, עמ' 77

תרגומים משיריו של המשורר ממוצא יהודי, יליד 1957, עורך כתב העת 'פרנסוס' לשירה. "במרחק עצימת עיניים מן האיין-סוף המשתעשע / הבנו / כי גם צחוק קל ורגעי עשוי להיות / קטע שלם מתוך מזמור - / בני. // בני הקטן" ('דויד', עמ' 39).

דוד לוי: **איך בידיים ריקות**, הוצאת קשב לשירה 2011, עמ' 48

"העץ לא יחבק. / גם לא השיח הרוכן. גם לא המראה - / חוצה את הנחל עומד על הגבעה. / הירוק נוגע בעיניך ככל שיגע, / לא יחבק. // אז למה אתה לא מחבק / למה אתה לא. למה אתה לא מחבק" ('מעורב' ז, עמ' 28).

דוד לוי: **שירים 9**, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2011, עמ' 83

קובץ שירי העשור האחרון. "במשוּךה. כמו מים. / גם מחר יום. גם מחרתיים. / עין צחיחה לא עין" ('מדריך לחיים בארץ ישראל - צידה', עמ' 9).

רינה גינור: **שפת אם משלי**, שירים ורישומים, הוצאת עקד 2011, עמ' 61

ספר רביעי בסדרה המתעדת כביומן את חוויות המחברת. לצד חלקם של השירים הרזים (מילה או שניים בשורה) רישומים המשלימים את

הכתוב. "קָרן אור / ירחית / מדלגת / על עקבים / גבוהים / דיקקים / מתופפת / קלות / על / הקלידים" ('נוקטורנו שופן', עמ' 43).

יוסי עבאדי: **ענן דוהר קרוע**, הוצאת כרמל 2011, עמ' 68

"כשאני / פותח דלת / גדלה בעיני האות בית. / אופק האותיות מצביע / על מודוס השיר // וכשאני סוגר את דלת הבית / האותיות שאני כותב נעשות זעירות" ('יסודו של בית', עמ' 44).

האלה ג'אבר: **יתומה אחת מבגדאד**, מאנגלית: דנה אלעזר-הלוי, הוצאת אחוזת בית 2011, עמ' 298

העיתונאית הבריטית-לבנונית, ששהתה בבגדאד בעת מתקפת כוחות הקואליציה, התבקשה להביא סיפור של יתום פצוע, שיסמל את פני הקורבנות. ביקור בבית החולים והמפגש עם זרה בת השלוש ועם אחותה התינוקת האורה, קושר את גורלה בגורלן. לצד סיפורן האישי, מדווחת ג'אבר על ההרס הטרגי שהתחולל בעיראק.

פטר אדולפסן: **ברומשטיין. מאשין**, מדנית: שירה חפר, הוצאת סמטאות ספרים 2011, עמ' 154

שתי נובלות לא שגרתיות. "ברומשטיין" - על אבן שתחילתה עם התהוות הרי האלפים, ומעבריה מיד ליד לאורך ההיסטוריה של גרמניה במאה העשרים. "מאשין" - סיפורו של גרגיר חומר טרום בראשיתו, עד ראשית האלף השלישי.

